

aláírás hiteles

Az irat elektronikus iratról készített
papír alapú másolat.
2017 MÁJ 16.
Debrecen,.....
.....
tisztviselő/irok

S. H. Mell.
Debreceni Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
Az ügy száma: ME 27242/2015
Dátum: 2017 MÁJ 16.
Példány: Melléklet: db

Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda

Dr. Dobrossy István ügyvéd

DEBRECENI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG
útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
részére

DEBRECEN
Perényi utca 1.
4026

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1141 - 0 / 2017
Érkezett:	2017 MÁJ 23.
Példány:	1
Melléklet:	6 db
Kezelőiroda:	dui

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyfelem, **DR. MOLNÁR LEVENTE ABA** (születési hely, idő: Debrecen, 1957. szeptember 27., anyja neve: [REDACTED] [REDACTED] szám alatti lakos képviseletében (1. számú melléklet: ügyvédi meghatalmazás), a Kúria Kfv.II.37.264/2016/8. számú ítélete, továbbá a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.242/2015/68. számú jogerős ítélete, mint bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítása iránt – a törvényes határidőn belül – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy

- állapítsa meg az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján a Kúria Kfv.II.37.264/2016/8. számú ítélete, továbbá Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.242/2015/68. számú jogerős ítélete, mint bírói döntés alaptörvény-ellenességét és a hivatkozott ítéleteket az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján megsemmisíteni és az ügyben eljáró hatóságokat új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítani szíveskedjen.

A felperesnek az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (1b) a) pontja szerinti jogosultsága igazolása érdekében elő kívánom adni, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § (1) bekezdésében meghatározottak szerinti, az egyedi ügyben érintett személy, mivel az érintett ügyben peres félként (felperesként) részt vett.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1./ A megsemmisíteni kért bírói döntések megnevezése:

- a Kúria Kfv.II.37.264/2016/8. számú ítélete,
- a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.242/2015/68. számú ítélete

A határidő-számításhoz szükséges adatok közlése:

A Kúria Kfv.II.37.264/2016/8. számú ítélete átvételének napja: 2017. március 16.

2./ Az Alaptörvényben biztosított, peres eljárás során sértett jogok megnevezése:

Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás című fejezete értelmében: „*Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése. Valljuk, hogy népuradalom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.*”

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezetének XXIV. cikke értelmében: „*(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*”

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése értelmében: „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*”

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése értelmében: „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sért.*”

Az Alaptörvény 28. cikke értelmében: „*A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.*”

3./ A közvetlen érintettség kifejtése, az eljárás megindításának indokai:

a./ Az eljárás előzményei:

Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzat Jegyzője elsőfokú építésügyi hatósági jogkörében eljárva 2014. július 15-én kelt MÜSZ-2237-51/2014. számú határozatával építési engedélyt adott a [REDACTED] Kft. részére a [REDACTED] szám alatti, [REDACTED] hrsz-ú ingatlanon 1 üzletet, 5 gépkocsitárolót, 5 fedett parkolóhelyet, 1 gépkocsi elhelyezésére szolgáló áthajtót és 10 lakást magába foglaló vegyes rendeltetésű épület megépítésére.

Az első fokú határozat ellen a felperes fellebbezést nyújtott be az alábbi indokolással:

Az elsőfokú építésügyi hatóság figyelmen kívül hagyta az övezeti előírásokat, sajátosságokat. A fellebbezés alapján ugyanis az engedély tárgyát képező épület az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII.20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK). valamint Debrecen Megyei Jogú Város Közgyűlésének 35/2004. (IX. 10.) rendelete 9. § (1) bekezdésének, továbbá a Debrecen Megyei Jogú Város Közgyűlésének Debrecen Megyei Jogú Város helyi építési szabályzatáról és szabályozási tervéről szóló 8/2003. (V.23.) Kr. rendelete (a továbbiakban: DÉS) 22. § (2) bekezdésében foglalt előírásoknak nem felelt meg.

Az épület nem illeszkedik a településképhez, másrésztől hivatkozott épület nem magas, hanem döntően lapos tetős építési módban épülne fel.

Az engedélyes tervhez tartozó építménymagasság számítás is hibás, mivel az oldalsó homlokzat magassága átlagban 15 és 16 méter között van, tehát az engedélyezett 12,50 m magasságot jelentősen meghaladja.

Az engedélyben hivatkozott épület felépítése a [REDACTED] utcára aránytalan terhelést jelentene, hiszen jelentősen megnőne a gépjármű forgalom, melynek befogadására, illetve a megnövekedett parkolóhely szükségletek kielégítésére a környék nem alkalmas, nyilvánvaló ugyanis, hogy 10 lakás és 1 üzlet 10 parkolóhelynél lényegesen nagyobb megállóhely kapacitást igényel.

Felperes fellebbezése alapján eljáró alperes 2015. március 2-án kelt HBD/03/00010-10/2015. számú határozatával az első fokú határozatot helyben hagyta. A másodfokú hatóság határozata szerint az elsőfokú építésügyi hatóság

- az ingatlanra vonatkozó építési engedély iránti kérelem kapcsán meggyőződött arról, hogy a jogszabályi előírásoknak megfelelően készült az építészeti- műszaki tervdokumentáció,
- az épület építése megfelel a DÉSZ-ben foglaltaknak,
- a tervezett épület megfelel a területre vonatkozó előírásoknak, mivel zárt sorú beépítési mód szerint került elhelyezésre; az ingatlan beépítettsége 83,1 %-os, azonban a felépítménnyel érintett része 37,8 %, az építménymagasság 12,50 méter, a zöldfelületi fedettség pedig 32,8 %-os,
- a település polgármestere által településképi véleményezési eljárás került lefolytatásra, melyben a szakmai tanácsadó testület véleményét a polgármester elfogadta, és a kortárs építészeti minőséget megfelelőnek ítélte,

b./ Felperes kereseti kérelme és az alperesek védekezése

Fentiek alapján, a felperes keresetet terjesztett elő a kormányhivatal határozatával szemben, melyben előadta azt, hogy az alperes végzését a tényállás feltárása nélkül hozta meg, hiszen figyelmen kívül hagyta azon – az érdemi határozattal szembeni fellebbezésben részletesen kifejtett – érveket, miszerint a felperes az eljárás során tett érdemi nyilatkozatot, tehát az első fokú határozatban foglalt jogi álláspont megalapozottságától függetlenül az alperes határozata mindenképpen megalapozatlan. A felperes ugyanis már 2014. június 2. napján kérte, hogy vele a hatóság elektronikus úton tartsa a kapcsolatot, másrésztől sérelmezte, hogy az eljárás során megkapott szemlérről nem kapott korábban értesítést (és így egyéb elfoglaltságára tekintettel az azon való részvételét nem tudta megoldani).

Az eljárás során becsatolt felperesi levél tanúsága szerint a felperes már első fokú eljárás során is tett érdemi nyilatkozatot, illetve fogalmazott meg kérelmet.

Keresetében hivatkozott álláspontjára, miszerint megalapozatlanul, a tényállás feltárása, illetve a bizonyítékok okszerű mérlegelése nélkül jutott arra a következtetésre az alperes, hogy az első fokú eljárás során a felperes nem tett nyilatkozatot, illetve kérelmet nem terjesztett elő, holott a fenti levélre a fellebbezésben erre kifejezetten hivatkozott a felperes.

Az alperes fenntartotta a fenti számú határozatában foglaltakat, egyúttal kérte a kereset elutasítását.

c./ Az elsőfokú bíróság ítélete

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. január 14. napján kelt, 11.K.27.242/2015/68. számú ítéletével a keresetet elutasította.

Ítéletében a bíróság hangsúlyozta azt, hogy „a hatósági eljárásban településképi véleményezési eljárás lefolytatására került sor, ugyanakkor az elsőfokú hatóság erre nem volt köteles, tekintettel arra, hogy a településképi véleményezési eljárás lefolytatását az érintett jogszabályhelyek nem teszik kötelezővé. Ennek ellenére azonban az eljáró elsőfokú építésügyi hatóság a tényállás teljes körű tisztázása érdekében a települési önkormányzat polgármesteréhez fordult településképi véleményezési eljárás lefolytatása céljából. Az elsőfokú hatósági eljárás során lefolytatott településképi véleményezési

eljárás miatt a másodfokú hatóság is a jogszabályoknak megfelelően járt el, amikor a 312/2012. (XI.8.) Korm. rendelet 71. § (5) bekezdése szerint kikérte a területi építészeti-műszaki tervtanács véleményét.”

Megjegyezte továbbá, hogy a „településképe történő illeszkedés vizsgálata nem szakkérdés. Az építésügyi hatóság a 312/2012. (XI.8.) Korm. rendelet 14. § (2) bekezdése alapján a településképi véleményezési eljárásban készült véleményt a döntése meghozatalához szükséges tényállás tisztázása érdekében – különös tekintettel az építészeti minőségre, a helyi építészeti örökségre, az építészeti értékvédelemre, valamint a településképre és a környezethez való illeszkedésre – az építésügyi hatósági engedélykérelem benyújtásakor rendelkezésre álló és jogszabályon alapuló bizonyítékként veszi figyelembe.”

d./ A felperes felülvizsgálati kérelme

A jogerős ítélettel szemben, a felperes képviselőjében felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő, amelyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kértem.

A bíróság a perbeli ítéletében megállapította, hogy tárgyi ügyben a polgármester településképi véleményének beszerzése nem kötelező, a településképi illeszkedésnek való megfelelést mégis a polgármester hatáskör hiányában kialakított véleményét elfogadva, kizárólag arra hivatkozva látta igazoltnak. Kérelmemben ismételten hangsúlyoztam, hogy tekintettel arra, hogy a polgármester nem rendelkezett hatáskörrel az adott építési tevékenység településképi véleményezésére, az építésügyi hatóságnak – felsőfokú építészmérnöki képesítésű munkatársai által – kellett volna döntenie a településképi illeszkedésről.

Az illeszkedés igazolására a bíróság (ahogy a közigazgatási hatóságok is) kizárólag a polgármester véleményére hivatkozott. Pedig amennyiben a polgármester erre nem rendelkezik hatáskörrel, akkor a hatóságoknak és a bíróságnak a körülmények mérlegelésének saját szempontjait kifejtve, indokolva kellett volna ítéletébe foglalnia döntését. E mérlegelésből nem hagyható ki a földszintes ház mellett magasodó 16,00 méteres tűzfal, a kert hosszában több mint 33,00 méteren húzódó, 3,30 m magas tömör kerítésként működő felépítmény, és a fölé emelt további 1,00 méteres deszka kerítés stb.

Hangsúlyoztam továbbá, hogy nem helytálló az elsőfokú bíróság megállapítása abban a tekintetben sem, hogy településképe történő illeszkedés vizsgálata nem szakkérdés. A ténykérdés, jogkérdés, szakkérdés hármában a településképi illeszkedés eldöntése egyértelműen szakkérdés, melynek eldöntésére kizárólag akkor van feljogosítva a polgármester, ha annak jogszabályi feltételei fennállnak.

e./ A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítélete

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.264/2016/8. számú – ügyvédi irodám részére 2017. március 16. napján kézbesített - ítéletében a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hivatkozott ítéletét hatályában fenntartotta (3. számú melléklet: *felülvizsgálati kérelem és a Kúria Kfv.II.37.264/2016/8. számú ítélete*).

A Kúria hivatkozott számú ítéletének indokolása szerint, a perben eljáró bíróság helyesen állapította meg a tényállást, és a bizonyítékokat is helyesen mérlegelte. Álláspontja szerint a DÉSÉZ építménymagasságra vonatkozó szabályai nem kerültek megsértésre, ugyanis a régebbi szabályozási elemek nem tartalmaznak a jelenleg hatályos OTÉK szerinti épületmagasság és homlokzatmagasság tekintetében megállapításokat, így azokat számon kérni sem lehet. A DÉSÉZ még nem tartalmazza az épületmagasság, homlokzatmagasság fogalmakat, az építési engedély kiadásakor hatályban lévő DÉSÉZ építménymagasságokra vonatkozó szabályait kellett figyelembe venni.

4./ Indoklás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel

Álláspontom szerint a Kúria Kfv.II.37.264/2016/8. számú ítélete – amellyel a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hivatkozott ítéletét hatályában fenntartja - súlyos alkotmányossági aggályokat vet fel, illetve az Alaptörvénybe ütköző tekintettel arra, hogy a hivatkozott ítélet meghozatala során Ügyfelem Alaptörvénybe foglalt jogainak sérelme következett be az alábbiak miatt:

Amint azt a jogerős ítélettel szembeni fellebbezésemben, valamint a felperes képviseletében benyújtott felülvizsgálati kérelemben is előadtam, álláspontom szerint nem fogadható el az elsőfokú bíróság döntése, miszerint bár a településképi véleményezési eljárás lefolytatását az érintett jogszabályhelyek nem teszik kötelezővé, ennek ellenére azonban az eljáró első- és másodfokú építésügyi hatóság településképi véleményre alapozott döntését aggálytalanul elfogadta. A felülvizsgált közigazgatási határozat és a bíróság ítélete jogszerűségének szempontjából döntő jelentősége van, hogy a polgármester nem rendelkezett hatáskörrel településképi véleményének kialakítására. Az elsőfokú hatóságnak saját szakértelmére támaszkodva, illetve szakértelmének hiányában szakértő bevonásával kellett volna döntését kialakítania.

A 312/2012. (XI. 8.) Korm. Rendelet, az OTÉK, a DÉSZ, valamint az Étv. jogszabályhelyek azért lettek megsértve, mert a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság perbeli határozatában a bizonyítékokat tévesen értékelte, illetve a tényállást nem megfelelően tárta fel, abból megalapozatlan következtetéseket vont le, valamint releváns körülményeket figyelmen kívül hagyott, ezért tényállítási és az arra alapított megállapításai jogszabályt sértettek.

Ügyfelem tisztességes eljáráshoz, illetve ésszerű, tisztességes és erkölcsös bírói döntéshez fűződő jogait az Alaptörvény alábbi rendelkezései teremtik meg:

Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás című fejezete értelmében: *„Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése. Valljuk, hogy népuradalom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.”*

Az Alaptörvény idézett rendelkezései értelmében az elsőfokú bíróság eljárása ellentétes az Alaptörvény legalapvetőbb, alapelvi szintű célkitűzéseivel, illetve szellemiségével, hiszen a városkép romlása miatt Debrecen Megyei Jogú Város lakóit és felperest is károsodás ért.

A hivatkozott számú döntés méltánytalan és igazságtalan helyzetet teremt, mely nyilvánvalóan ellentétes az Alaptörvény idézett rendelkezéseivel és szellemiségével.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezetének XXIV. cikke értelmében:

„(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”.

Az alperes tehát a tényállást nem tárta fel kellő körültekintéssel, mely alapján megalapozatlan következtetésre jutott, így a bíróság nem tett meg minden annak érdekében, hogy a tényállás felderítésre kerüljön, az eljáró bíróság figyelmen kívül hagyta az ügy szempontjából releváns tényeket, továbbá tévesen alkalmazta a felülvizsgálati kérelmemben foglalt jogszabályhelyeket is.

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése értelmében: *„Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”*

Álláspontom szerint az eljáró bíróság megsértette felperes tisztességes eljáráshoz való jogait, amikor a ténymegállapítás során figyelmen kívül hagyta a felperes által előadott körülményeket, hiszen döntéshozatala során a felperes által csatolt okirati bizonyítékok, további nyilatkozatok mérlegelése nélkül állapította meg, hogy a hatóságok határozata nem ütközik a hivatkozott jogszabályokba.

Az emberi jogot védő fórumok szerint a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csak megítélni. Ezért az egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan, avagy nem tisztességes. A Tisztelt Alkotmánybíróság 6/1998. (III.11.) határozatában utalt arra, hogy a tisztességes eljárásról való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye. A tisztességes eljárás követelménye a bírósági ügyek intézése során túlmutat az eljárás legalitásán. Az Alaptörvény XXIV. cikkének és XXVIII. cikkének érvényesüléséhez nem elegendő az, ha a bíróságok az ügyek elbírálása során betartják a konkrét jogszabályokat, hanem az is szükséges, hogy a jogszabályok megfelelő értelmezésével a bíróságok segítsék az alapvető jogok érvényesülését. Álláspontom szerint ellentétes a tisztességes eljárás követelményével az a jogalkalmazás, amely ellehetleníti a fél számára jogainak érvényesülését.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § értelmében: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés
a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Álláspontom szerint mivel a Kúria Kfv.II.37.264/2016/8. számú ítélete, a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.242/2015/68. számú jogerős ítélete az Alaptörvénybe ütközik, ezért azt a Tisztelt Alkotmánybíróságnak meg kell semmisítenie.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó jogosultságát az Abtv. 27. §-a alapozza meg.

5./ Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.242/2015/68. számú jogerős ítéletével szemben a felperes a Kúriához felülvizsgálati kérelemmel fordult, amely alapján Kfv.II.37.264/2016. számon volt folyamatban felülvizsgálati eljárás. A Kúria Kfv.II.37.264/2016/8. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta, tehát a kérelmező jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

6./ Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást az ügyben:

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve perújítás kezdeményezésére nem került sor.

7./ Az indítványozó nevének közzétételéhez, illetve az indítványban szereplő személyes adatok közzétételéhez hozzájárul.

Képviseleti jogosultságomat igazoló ügyvédi meghatalmazásomat mellékelten csatolom.

Debrecen, 2017. május 10.

Tisztelettel:

DOBROSSY ÉS TÁRS
ÜGYVÉDI IRODA
Dr. Dobrossy István
ügyvéd
Debrecen, Simonffy u. 57.
Dr. Dobrossy István
ügyvéd